

RAPPORT UANMELDT TILSYN I KOMMUNALE OG PRIVATE INSTITUTIONER

DR. FANES BØRNEHUS 2026

Dato og tidspunkt	2. marts 2026
Emne	☒ Uanmeldt tilsyn ☐ Uanmeldt akut tilsyn ☐ Uanmeldt skærpet tilsyn
Tilsynsførende	To konsulenter fra sekretariat for børns trivsel og læring.
Fokus for tilsynet Hvis tilsynet er akut eller skærpet, skal her anføres på hvilket grundlag, der føres tilsyn.	Fokusområder fra det pædagogiske grundlag.
Fokusområde	Pædagogiske læringsmiljø - Struktur - Fysisk læringsmiljø - Barn-voksne relationer
Observation på fokusområde <u>Struktur</u>	Generelt er formiddagen i vuggestuen præget af faste rutiner, tydelige overgange og voksne, der er tæt på børnene. Der ses en hverdag, hvor børnene kan finde ro, deltage i eget tempo og føle sig trygge i en genkendelig og omsorgsfuld ramme. Jeg ankommer kl. 8.30, og går ind i vuggestuen. Børn, der møder ind, mødes af kendte voksne, som skaber en rolig og genkendelig start på dagen. De voksne er positioneret på gulvet i øjenhøjde, og i børnenes legezoner og hjælper især de nye børn med at lande trygt. Jeg ser et barn, der sidder og kører en bil frem og tilbage på gulvet. Den voksne kommenterer roligt: <i>"Du kører stærkt med bilen i dag."</i> Kort efter tager et andet barn bilen fra kammeraten, og den voksne går ind og hjælper. Den voksne sætter ord på, hvad der er sket, giver barnet et alternativt stykke legetøj og støtter relationen ved at hjælpe barnet med at give bilen tilbage. Formiddagsmaden foregår i to mindre grupper, og der er tid til at følge børnenes behov. De voksne benævner maden, spørger ind til børnenes oplevelser, og støtter dem i at sætte ord på, når de fx er tørstige eller trætte.

	Et eksempel er et barn, der tydeligt signalerer tørst. Den voksne ser det, og hjælper barnet med at få vand, mens hun benævner barnets behov, og siger <i>"tørstig"</i>. Efter maden samles børnene i mindre grupper til samling. Børnene er bekendt med strukturen, og går hen til det sted, hvor de ved, de skal samles, og de sætter sig på en madras på gulvet. Den voksne finder billeder af børnene frem og nævner deres navne ét for ét. Et barn klapper, da det ser sit eget billede, og den voksne smiler, og gentager barnets navn. Da de ser piktogrammet med et barn, der lige nu sover formiddagslur, peger et af børnene ivrigt på billedet og siger <i>"sove"</i> Den voksne tager en kuffert ned fra reolen. Alle børn hjælper med at <i>"banke på"</i> på kufferten. Der er rasleæg i, og nu skal der synges en sang. Under sangen med rasleæg hjælper den voksne et barn, der endnu ikke helt ved, hvordan det skal bruges. Den voksne guider barnet til at lægge ægget fx under fødderne og på hovedet. Efter samling skal børn og voksne på legepladsen. Overgangen til garderoben foregår i mindre grupper, hvilket skaber ro. Alle børn skiftes inden de skal i tøj. De voksne hjælper børnene i et tempo, der passer til dem, og der er tid til små samtaler, mens tøjet kommer på. Et barn sidder længe og kigger på sin støvle, uden rigtigt at komme videre, og den voksne sætter sig ved siden af og siger: <i>"Jeg hjælper dig lige i gang, så gør du resten."</i> Barnet får støvlen halvt på den voksne anerkender indsatsen og hjælper barnet på med støvlen. Børnene sluses lidt efter lidt ud på legepladsen, hvor andre voksne tager imod.
Observation på fokusområde Læringsmiljø	De fysiske læringsmiljøer fremstår generelt lyse, imødekomende og velstrukturerede. Indretningen afspejler en tydelig pædagogisk intention om at understøtte forskellige aktiviteter gennem afgrænsede områder til konstruktion, rolleleg, kreative processer og fordybelse. Materialerne er overvejende placeret i børnehøjde, hvilket giver børn gode muligheder for selv at vælge og gå i gang. <i>F.eks. er konstruktionsområdet organiseret i åbne kasser med Lego og køretøjer, som børnene let kan nå, og det kreative område rummer synlige tegne- og malematerialer, der inviterer til selvstændig brug.</i> Miljøet fremstår generelt ryddeligt og overskueligt, og der er en god balance mellem funktionalitet og hjemlige elementer. Rolige

	kroge med puder og bøger giver mulighed for fordybelse, mens større gulvarealer understøtter mere fysisk eller social leg. <i>Et konkret eksempel er læsehjørnet, hvor en lille sofa og en lav bogreol skaber en tydelig ramme for rolig aktivitet, og hvor børn kan trække sig tilbage i mindre grupper.</i> Legepladsen fremstår som et naturpræget og varieret uderum, der giver børn mange muligheder for at udforske, bevæge sig og fordybe sig. Et kuperet terræn med en bakke, gravehuller i jorden og buskadser skaber legemuligheder, hvor børn både kan være synlige i legefællesskaber og trække sig tilbage i mindre kroge. Der er tydelige funktionsområder, som understøtter forskellige aktiviteter. Bålhuset samt et "værkstedshus" fungerer som et samlingspunkt til fælles aktiviteter, og sandkassen giver gode muligheder for leg. Vuggestuens separate legeplads sikrer trygge rammer for de yngste, og indeholder sandkasse, små legehuse mm. Naturen er en tydelig del af læringsmiljøet. Træer, blade og årstidernes materialer giver skiftende indtryk, og tavler med beskrivelser af naturen inviterer til samtaler. Samtidig gør de åbne flader det muligt for personalet at bevare overblik, selvom legepladsen rummer mange gode legeskroge. Samlet set giver uderummet gode betingelser for trivsel, motorik og leg.
Observation på fokusområde Barn- oksen relation	I vuggestuen observeres et barn sammen med forældre og personalet. De sidder alle på gulvet, og der er en tydelig ro og opmærksomhed i mødet mellem familien og de voksne. Barnet kravler lidt ud i rummet, men vender hurtigt tilbage til de voksne for at søge tryghed. Det viser en begyndende tilknytning, hvor barnet både tør udforske og samtidig har brug for den voksnes nærhed som base. Senere på dagen observerer jeg en situation, hvor forældre netop har sagt farvel og er gået ud ad døren. Et barn sidder hos den voksne, og der er god, tydelig kontakt mellem dem. Barnet har øjnene rettet mod den voksnes ansigt og virker optaget af øjenkontakt og mimik. Barnet smiler og udstråler tryghed. Den voksne spejler barnet. Efter noget tid vender barnet blikket væk, og bliver opmærksom på, at forælderen ikke længere er til stede. Den voksne følger barnets blik, og skifter aktivitet ved at tilbyde legetøj i stedet for øjenkontakt. Det hjælper barnet i en periode, men gradvist bliver barnet mere bevidst om forældrens fravær, og begynder at blive ked af det.

	Den voksne løfter barnet op og går hen til en kollega ved bordet. Hun siger: <i>“Du kender barnet bedre end mig – jeg har ikke været sammen med det så længe, så det er nok bedre, at du lige sidder sammen med barnet nu.”</i> Overdragelsen foregår roligt og anerkendende. Den anden voksne tager imod barnet på en omsorgsfuld måde, italesætter situationen og anerkender barnets følelser ved at sige, at forældrene er gået ud. Hun foreslår: <i>“Skal vi gå ud og kigge efter forælderen?”</i> Sammen går de hen til døren, og barnet falder hurtigt til ro. Observationerne viser, at personalet arbejder bevidst og sensitivt med at skabe en tryk begyndende relation til barnet. Der er fokus på at aflæse barnets signaler, støtte regulering og sikre en blid overgang mellem forældre og voksne, så barnet kan opbygge tillid og tryghed i den nye hverdag. Det er en dag med møder, så nogle af de voksne er inde og planlægge, mens børnene er på legepladsen sammen med personale fra flere stuer. Stemningen er rolig, og børnene leger forskellige steder på området. En voksen står ved legeværkstedet med en gruppe børn, der maler stjerner af ispinde. Stjernerne skal senere hænges op i en lille læsekrog, som er ved at blive indrettet. Børnene vælger selv, om de vil deltage i aktiviteten eller lege andre steder. Jeg ser, at de voksne hjælper børnene efter behov—fx støtte til børn, der leger i en stor kasse, og hjælp til børn, der skal på toilettet. Der opstår få konflikter, og de voksne støtter børnene i at komme ind i legefællesskaber. Et barn sidder på en cykel og fortæller den voksne, at barnet ikke har nogen at lege med. Den voksne hjælper ved at foreslå mulige legekammerater. Barnet forsøger at komme ind i en leg, hvor andre børn bygger et hus af kasser. Da barnet vælter huset ved et uheld, reagerer de andre børn, og barnet trækker sig. Den voksne følger barnet, hjælper med konflikten og får børnene tilbage i legen igen. De leger sammen et stykke tid, før legen naturligt opløses.
Andre observationer/ opmærksomhedspunkter	Da jeg ankommer om morgenen, ser jeg, at alle forældre bliver budt velkommen med en kop kaffe, som står fremme uden for indgangen. Det skaber en venlig og imødekommende start på dagen. Der er gode muligheder for at arbejde i mindre grupper. F.eks. kan de største vuggestuebørn trække sig tilbage i et særligt indrettet rum, der matcher deres udviklingsniveau og understøtter behovet for tæt voksenkontakt og guidet leg. Der er

	en tydelig ro omkring de voksne, som giver plads til vejledning og støtte i børnenes lege. Overgangen fra legeplads til garderobe, toilet og stue ved frokost fungerer roligt og velorganiseret. Børnene sluses ind i et tempo, der skaber overskuelighed og ro. De kender strukturen i overgangen fra garderobe, toilet og finde madpakke. Børnene sætter sig roligt ved bordene, afventende og klar til frokost.
Evt. anbefalinger:	Det anbefales, at de voksne bliver ved med at have fokus på at være aktive og nærværende i legene på legepladsen. Når de voksne deltager i legene og guider børnene undervejs, bliver det lettere for flere børn at være med. Det er med til at skabe trygge rammer, hvor alle børn får mulighed for at bevæge sig, deltage i fællesskabet og opleve glæde ved leg. Det anbefales, at de voksne fortsat har fokus på at støtte børnenes sproglige udvikling i hverdagen. Det kan ske ved, at de voksne sætter ord på børnenes handlinger og følelser, udvider det, børnene siger, og taler med dem i øjenhøjde. Når de voksne er sprogligt nærværende, får børnene flere gode sproglige oplevelser, som styrker deres ordforråd og hjælper dem til at bruge sproget aktivt i leg og hverdag.
Evt. henstillinger:	Ingen

